

קרב אוויר-יבשה עתידי

שדה הקרב הטקטי*

מיג'ור ג'נרל סטיוון סילוסי**

המאמצים לפתח את קרב האוויר-יבשה העתידי שנעשו בפיקוד ההדרכה והדוקטרינה האמריקני (TRADOC) בשנה האחרונה, תפסו את המקום הראשון בסדר העדיפויות של כוחות היבשה בצבא ארה"ב. גנרל ג'ון ו' פוס, מפקד TRADOC, התווה בכמה מאמרים את התפיסה ההולכת ומתפתחת ואת ההשלכות האסטרטגיות והמבצעיות שלה על צבא העתיד שלנו. בצבא האמריקני משוכנעים, שמשנת 1995 ואילך תהיה הלוחמה מאופיינת בשדה קרב צפוף פחות ומגובש פחות, ומנסים ליישם את רעיונותיו של פוס למלחמה ברמה הטקטית, תוך התמקדות ברמת הדיוויזיה ומטה, ולתאר כיצד יילחם הצבא, תוך ליטוש ושיפור העבודה.

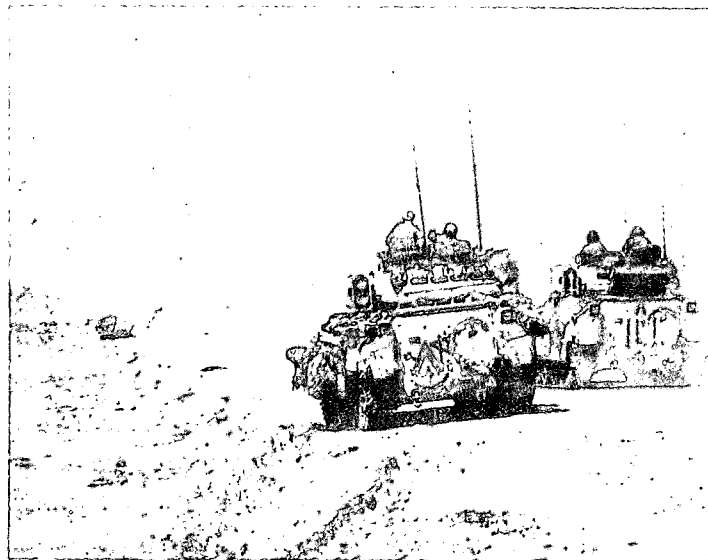
ניתן לצפות כי בשנים הבאות ישתנה שדה הקרב הטקטי בכמה היבטים חשובים. המלחמה תיערך יותר ויותר בשדות קרב צפופים פחות ופתוחים יותר. אף ששדות הקרב הפחות מגובשים הללו יהיו נפוצים יותר ברמה המבצעית, הם יתקיימו גם ברמה הטקטית. כיוון שרוב הצבאות יכניסו לשדות הקרב פחות כוחות, כתוצאה מהסכמים על הגבלת חימוש ומן העלויות הגבוהות יותר של צבאות מודרניים, ייווצרו לעתים קרובות מצבים שבהם יהיה צורך להשלים עם פערים גדולים בין הכוחות. כדי לנהל מבצעים החלטיים ומכריעים, יהיה על המפקדים בכל הרמות לרכז את הכוחות שלהם, וכתוצאה מכך ייאלצו ליטול על עצמם סיכונים גדולים יותר, מפני ששטחים גדולים יישארו ריקים מכוחות. ההכרח הזה לרכז כוחות יחייב, ברמה הטקטית, פעילות מחשבתית ופיזית מהירה.

נוסף להיותם פתוחים וזרימים יותר, שדות הקרב העתידיים יהיו גם קטלניים הרבה יותר. למרבה האירוניה, הקטלניות הגבוהה יותר אינה נובעת דווקא מן היכולת המשופרת של מערכות האש הישירה, כפי שהיא נובעת מן ההתקדמות העצומה ביכולתם של הצבאות לרכוש

שינויי דוקטרינה אינם נקלטים בצבא על נקלה. הוויכוח סביב קרב האוויר-יבשה נמשך מספר שנים, ורבים טוענים כי משך הוויכוח היה גורם מכריע בהתפתחות התורה. המאמר שלפנינו בוחן את המגמות האחרונות בהתפתחות הדוקטרינה האמריקנית – קרב האוויר-יבשה העתידי. התפיסות החדשות בנוגע לצורת הלחימה הטובה ביותר בעתיד (ובייחוד כיצד לסייע ללחימה), ושדה הקרב הטקטי הלא-קווי יצריכו, ללא ספק, שינויים רבים בדוקטרינה האמריקנית, במבנה הכוחות ובגישה לאימון הלוחמים והיחידות. המאמר שלפנינו סוקר את הדוקטרינה החדשה ומניח את היסודות לדיונים נוספים בעתיד.

* "AirLand Battle Future, The Tactical Battle Field",
Military Review, February 1991.

** סגן ראש המטה של פיקוד ההדרכה והדוקטרינה (TRADOC) והממונה על תפיסות, דוקטרינות ופיתוח בצבא ארצות-הברית.

רכב לחימה לחי"ר ברדלי
M-2 במבצע "סערת מדבר"

הערכת מצב לקראת המבצעים המכריעים, המפקדים ברמה הטקטית מפזרים את כוחותיהם כדי להקטין את פגיעותם ולשבש את יכולת האויב לאכן אותם ולתקוף מטווח גדול. לאחר מכן על היחידות להתרכז במהירות, להשיג עמדות עדיפות על האויב ולנהל קרבות קצרים ונמרצים כדי להכריעו. ככל שהמודיעין והאש ארוכת-טווח יהיו טובים יותר, כך יהיה הקרב הסופי בטווחים הקצרים קצר יותר. טקטיקות אלה יאפשרו להפעיל כוחות מכריעים על-מנת להשמיד את האויב בזמן ובמקום שבו כוחותיו פגיעים ביותר. היחידות המתמרנות יוטלו לקרב בשלב המכריע, ויתמרנו דרך הפרצות כדי לתקוף את אגפיו ואת עורפו של אויב שנחלש משמעותית. אחרי הבסת האויב יתפזרו כוחותינו, יתארגנו מחדש ויתכוננו לקרב הבא. אפשר שיחידות יחזרו לאחור, לשטחי הפיזור הראשוניים שלהן, או ינועו לפנים או לאגפים, לשטחי פיזור חדשים. חלק מהיחידות יעסוק בהתארגנות בעוד יחידות אחרות נתונות בקרב ואחרות נמצאות בתנועה.

ארגון שדה הקרב

על פי כוונת מפקד הכוח המשולב יוקצה למפקד הקורפוס שטח הדומה לזה המתואר בתרשים 1. לדיוויזיות לא יוקצו תחילה גזרות לאורך "החזית" של הקורפוס, אלא הן יפעלו כאילו שהוטל עליהן להיות בעתודה. דיוויזיות, חטיבות וגדודים ינועו אל שטחי הפיזור ויתפזרו כדי למנוע איכון והעסקה באש אויב ארוכת-טווח. היחידות יישארו מפוזרות ויתכוננו לקרב, בעוד מפקד הקורפוס עושה הערכת מצב, מגבש תוכנית, מקבל החלטה, ולאחר מכן "מעצב" את האויב בעזרת מסוקי קרב, אש קרקע-קרקע ארוכת-טווח ואש של כוחות אוויר טקטיים. בזמן המתאים יוטלו הדיוויזיות לקרב, וינועו כדי להעסיק את כוחות האויב, ולהשמידם באזור הקרב.

מידע על האויב, לעבד אותו ולהפיצו בזמן אמיתי, ולהעסיק מטרת חשוכות בטווחים גדולים בדיוק יוצא מגדר הרגיל. בעזרת היכולת האלה אפשר לאכן ולתקוף כל כוח, ידיד ואויב גם יחד, בין שהוא פרוס במקומו זמן ממושך ובין שהוא נמצא בתנועה, זמן רב בטרם יגיע לטווחי אש ישירה.

ההישרדות והניצחון בשדה הקרב הצפוף פחות והקטלני יותר מחייבים לפתח תרגולות חדשות, ולשפר טכניקות ישנות. ראשית, יחידות שאינן עסוקות בלחימה חייבות לשפר את כושר ההישרדות שלהן בפיזור בעומק רב מאחורי אזור הלחימה, ובהימנעות משידור אותות אלקטרוניים או תרמיים כלשהם. שנית, לא זו בלבד שיחידות יאלצו לנוע לעתים תכופות, אלא יהיה עליהן גם לנוע בחשאי ובמהירות בצירים רבים כדי להתרכז במהירות.

חרף השינויים המשמעותיים הללו, רובו של שדה הקרב העתידי יישאר כפי שהוא. בסופו של חשבון, ההצלחה תהיה מותנית ביכולתם של צוותי קרב משולבים לפעול בצוותא, ובמפקדים נועזים וחדשניים המסוגלים לקבל החלטות תוך תנועה ולהעניק השראה לחיילים וליחידות שלהם, כדי להפיק מהם את מלוא הפוטנציאל. על מנת להשיג את היעדים ברמה המבצעית, כפי שנקבעו בתכניתו של מפקד הכוח המשולב, או בתכנית המבצעים הכוללת, יש לשאוף להתגבר על האויב ברמה הטקטית. מושם דגש רב חשיבות על התנועה, וישנה שאיפה להימנע ממלחמת התשה "ראש בראש". בעת התקפה יותקפו אגפיו ועורפו של האויב, ובכל עת ההתמקדות תהיה בראש ובראשונה בכוחותיו, ורק לעתים נדירות ביעדים קרקעיים. המטרה היא להשיג את היוזמה ולשמור עליה, ולהיות התוקפים, גם אם כוחותינו נמצאים במגננה ברמה המבצעית.

בשלבי הפתיחה, ובעוד המפקד ברמה המבצעית עושה

להישאר מפוזרות וסמויות, כדי להבטיח את חופש התנועה שלהן, ולשלול מידע מן האויב. בשלב זה יסתגלו היחידות לפעילות בסביבה החדשה, ילמדו את האויב וימשיכו להתאמן. האימונים חייבים להתמקד ביסודות, ולכלול פעולות משותפות ומשולבות בדרגים רבים. יש לשפר את הטקטיקה, את הטכניקה ואת התרגולות השונות במרכזים להדרכת לחימה, ולנצל את הדמיינים ואמצעי ההדמיה הזמינים לשיפור כישורי הלחימה.

יחידות סיור ויחידות תצפית ארוכות טווח ינועו לפני, אל אזור האיכון, וישלימו את פעילות החיפוש שאינם מאוישים. יחידות הסיור יאבטחו, במידה מסוימת, צלפים לטווח ארוך שינועו לפני. היחידות יישארו ניידות, ויעצרו לפרקי זמן שיאפשרו תספוק מחדש.

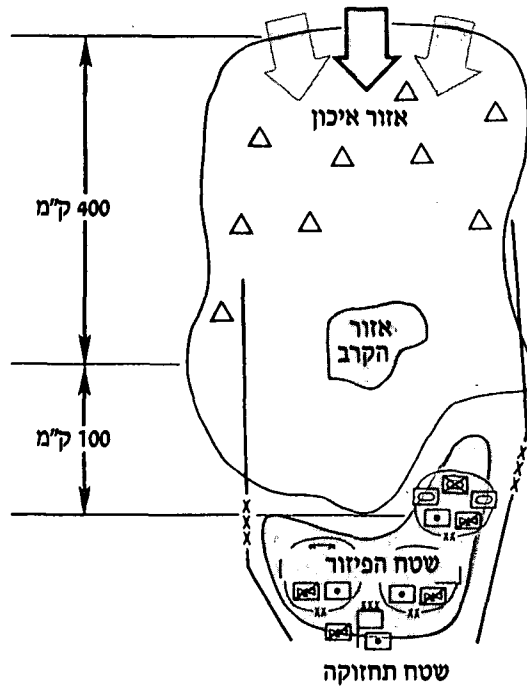
האחראים על תכנון התחזוקה ינצלו את השלב הזה כדי להתאים את הסיוע התחזוקתי למשימות היחידה. צרכי האספקה והציוד ייקבעו על-פי צפי של המתכננים לצרכים העתידיים, בהתאם להיתקלויות ולקרבות הצפויים.

לקראת סיומו של שלב האיכון-הכנה, יקבע מפקד הקורפוס דרך פעולה שמטרתה להשיג את היחמה ולשמור עליה בכל שלבי המערכה, הקרב או ההיתקלות, במגננה ובמתקפה כאחד.

יצירת תנאים למבצעים מכריעים

לאחר שהחליט על דרך הפעולה, ייצור מפקד הקורפוס את התנאים הדרושים למבצעים מכריעים. הוא ינצל את כוחות האוויר הטקטיים, את מערכת הטילים הטקטיים של כוחות היבשה (ATACMS) ומערכות אחרות של ארטילריה ארוכת טווח ומסוקי קרב, על-מנת לעצב את שדה הקרב כפי שהוא צופה את התקדמות הקרב, ועל-מנת להפריד את כוחות האויב, בזמן ובמרחב, לקראת הקרב המכריע. מפקד הקורפוס יפעיל אש ארוכת טווח כדי להחליש את כוחות האויב ולאפשר לכוחותינו להבקיע (במתקפה), או לכפות הכרעה (במגננה מבצעית). הוא יפעיל מבצעי הונאה בניסיון להטעות את אמצעי האיסוף של מודיעין האויב בקשר למועד ההתקפה או התמרון של כוחותינו ומקומם. שינוי הקצב ומניעת השגת היעדים על-ידי האויב יאפשרו למפקד הקורפוס ליטול את היוזמה ולהחזיק בה לכל אורך השלב הזה, עד שיווצרו התנאים המתאימים, ויגיע המועד המתאים, לשלב הבא (תרשים 3).

היחידות ברמה הטקטית – בדיוויזיה ומטה – יקבלו פקודות ויתכננו את משימותיהן, לפי כוונת המפקד והמשימות שלהן. עם הוצאת הפקודות בדרגי הפיקוד, ימשיכו מפקדי החטיבות והגדודים לתכנן ולהתכונן, בעוד הפלוגות מקיימות קבוצות פקודות רגילות, ומכינות את מערכות הנשק ואת הלוחמים ללחימה. אם אפשר, יש לקיים תרגולים, ולבדוק בזהירות את צירי התנועה, כדי לא לחשוף את הפעולה המתוכננת.

תרשים מס' 1 – מערך עומק

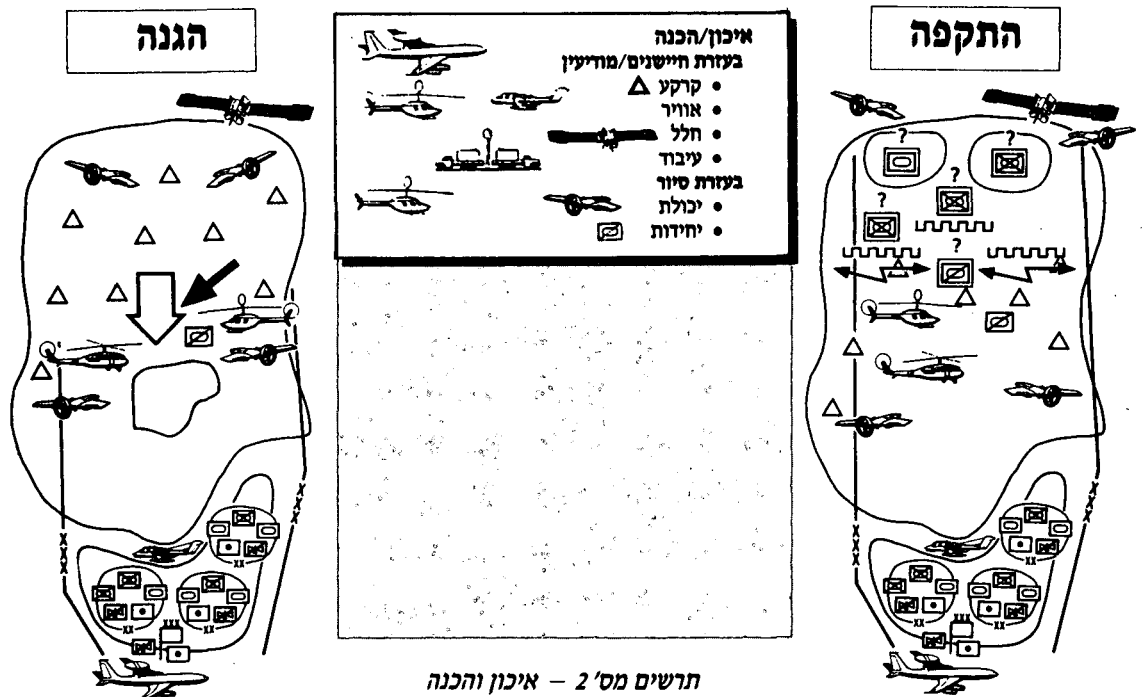
יחידות לוחמות, שאינן עסוקות בלחימה, וכוחות מסייעים יישארו בשטחי הפיזור, ויתכוננו לפעילות בעתיד, בעוד יחידות אספקה, תחזוקה ותובלה יפעלו משטחי התחזוקה ויספקו סיוע תחזוקתי בעתו לכוחות המתמרנים. הפעילות בעתיד תתנהל בארבעה שלבים:

- איכון – הכנה
- יצירת התנאים למבצעים מכריעים
- מבצעים מכריעים
- התארגנות מחדש

איכון – הכנה

זהו, למעשה, תהליך רצוף, ומצוי באחריותו הישירה של מפקד הקורפוס. מפקד הקורפוס ינצל את מערכות המודיעין ברמה האסטרטגית והמבצעית כדי לאסוף מידע על האויב. בגבור רמת הפעילות של האויב, יתחיל מפקד הקורפוס להפעיל את כל האמצעים הזמינים על-מנת להשלים את משימת האיכון והזיהוי של כוחות אויב מסוימים. יחידות הסיור, הקרקעיות והאוויריות גם יחד, יאמתו היכן האויב נמצא, ולא פחות חשוב מכך – היכן אינו נמצא. בעידן ההישענות על חיישנים אלקטרוניים, על מפקד הקורפוס, והמפקדים הכפופים לו לאבטח את כוחותיהם באמצעות פיזור יתר, אבל עליהם לקיים גם מסך סיור, כאמצעי התגוננות מפני מבצעי הונאה של האויב (תרשים 2).

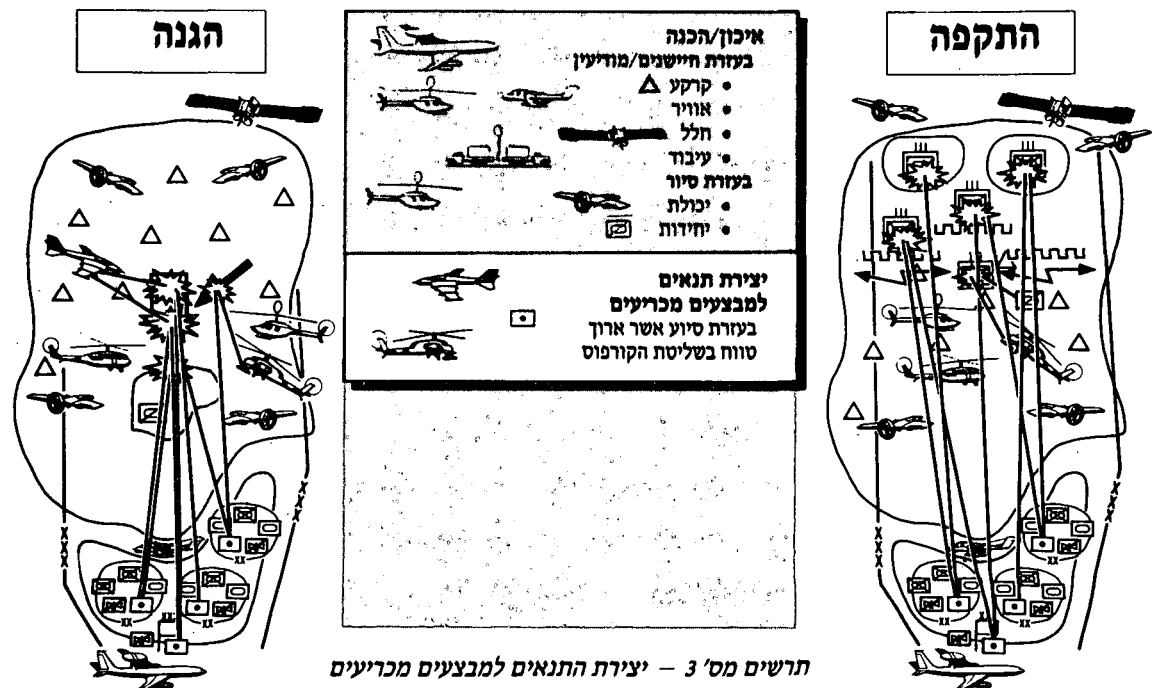
בשלב הזה יש ליחידות הטקטיות תפקיד חשוב, ואולי אף חיוני ביותר. הדיוויזיות הנעות לשטח הקורפוס יתפרזו ויפתחו בנהלי תכנון רגילים, כהכנה לקרב. על היחידות

תרשים מס' 2 – איכון והכנה

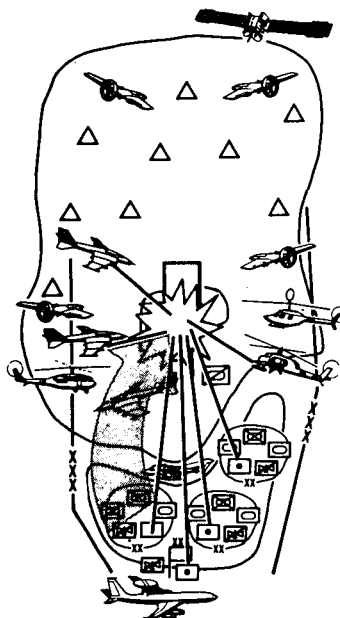
ולמנוע מן האויב מלהיערך להגנה חפזה. כדי לא להיקלע למצב נחות, ייעזר מפקד הדיוויזיה בסיור אווירי ובמזל"טים של הדיוויזיה להשלמת הכיסוי המודיעיני ברמת הקורפוס. כמובן שפיקוד ושליטה תוך תנועה שונים (וקשים) הרבה יותר מן השליטה בקרב מחפ"ק ומתכנון השלב הבא במפקדה העיקרית כמקובל היום. השיטה הטובה ביותר לביצוע כל אלה צריכה להיות נושא לוויכוחים ודיונים רבים בשנים הקרובות.

יחידות סיור ויחידות תצפית ארוכות-טווח ימשיכו לסייר באזורי הקרב והאיכון ולצפות עליהם. הסיור הקרקעי והאווירי יסייע לעצב את שדה הקרב, יסייע ליחידות הטקטיות בתנועתן לעמדות וישלול מידע מגורמי הסיור של האויב. יחידות הנדסה ויחידות סיוע קרבי נבחרות אחרות ימלאו תפקיד מפתח בעיצוב שדה הקרב. ייתכן שיהיה צורך להתחיל בתנועה לצרכי תמרון עוד בטרם הושלמו כל התנאים. מפקד הדיוויזיה צריך לנקוט את כל האמצעים האפשריים כדי להימנע מהיתקלויות,

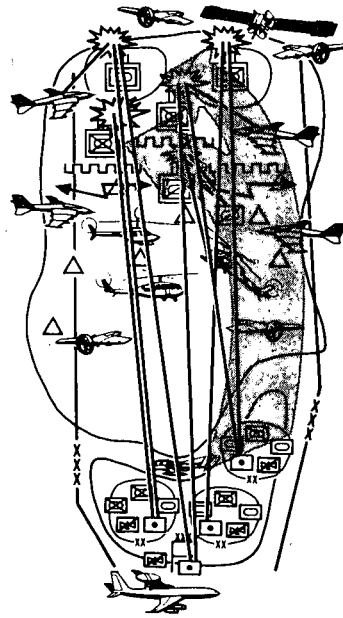

תרשים מס' 3 – יצירת התנאים למבצעים מכריעים

הגנה

התקפה

תרשים מס' 4 - מהלכים מכריעים

מבצעים מכריעים

המשימות של הגדודים פשוטות: עליהם להשמיד את האויב בלחימה צמודה. היחידות ינועו במהירות במספר צירי תנועה, יתרכזו במהירות במקום ובזמן שנקבעו ויהלמו באויב. המפקדים יזדקקו למנגנוני מודיעין ושליטה על-מנת שיוכלו לפעול במצבים המתפתחים במהירות. המג"ד ייטיב למלא את תפקידו אם יניע את כוחותיו במהירות, יהיה מסוגל לתקוף תוך כדי תנועה ולהפעיל עוצמת לחימה במהירות רבה יותר מאשר האויב. מג"דים זהירים עלולים לבוא במבוכה בסביבה כזו; זה מקומם של מקצוענים, הנוטלים סיכונים.

יחידות הסיוע ינווטו את היחידות הלוחמות לאגפי האויב ולעורפן, ואחר-כך יאבטחו אותן. היחידות הלוחמות ינועו לפנים עם בטנים מלאות. אם התנועה מתארכת, ייתכן שהמפקד יאלץ לוודא תדלוק לפני התמרון הסופי, אבל זה יוכל להתבצע רק אם הוא תכנן זאת מראש.

יחידות החימוש והתחזוקה הקרביות יתמקדו במהלך הקרב בחילוף ובתיקונים בשדה הקרב. כן עליהן להניע לפנים דלק ותחמושת. תנועה שוטפת ורצופה של יחידות תחזוקה אורגניות גדודיות בין היחידות לעירומי האספקה אינה מעשית במרחקים ובתנאים כאלה. התספוקת חייבת להידחק קדימה על-ידי המפקדות הממונות.

התארגנות

לאחר הקרב המכריע יאבטחו יחידות התמרון הטקטי את הכוח, יתפזרו ויתכוננו למבצעים נוספים. מפקד הקורפוס יקבע אם ההתארגנות תיעשה לפנים, באגפים או מאחור.

התפיסות הישנות שלנו בנוגע ליעדים קרקעיים ספציפיים ולמשימות מוגבלות ייאלצו לפנות את מקומן לפעולה, שתהיה יותר ברוח כוונת המפקד, ובאופן שיאפשר לנצל מצבים המתרחשים בשדה הקרב. המשמעות היא להעניק למפקדים הכפופים יותר סמכויות לפעול במסגרת התמונה הכללית, ואם יש צורך - ליטול סיכונים רבים יותר.

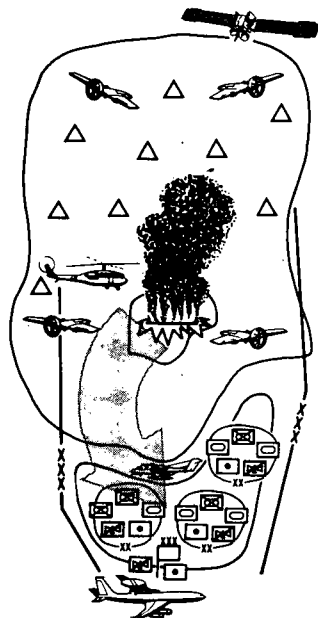
התמרון הוא המרכיב ההכרחי במבצעים מכריעים. יחידות טקטיות, בסיוע אווירי טקטי נרחב, ארטילריה של הקורפוס ומסוקי קרב, יתמרנו כדי להשיג יתרון בעמדות ולהשלים את השמדת כוח האויב. במתקפה, התמרון עשוי להיות הבקעה, אחרי גילוי פרצה, או יצירתה. במגננה, זו עשויה להיות התקפת-נגד מקדימה על אויב שנחלש מאוד.

התמרון הטקטי יהיה שונה במידה רבה מן האופן שבו מנהלים גדודים וחטיבות מבצעים התקפיים בימינו, הן מבחינת המרחק (גדול יותר) והן מבחינת המהירות (רבה יותר) (תרשים 4).

קרב התמרון הצמוד הזה יהיה באחריות הדיוויזיות. על מתכונת התמרון והמשימות שיוקצו לכל אחת מן העוצבות החטיבתיות המשולבות הכפופות, להיות כאלה שיכונו להעמיד את האויב במצב של נחיתות גדולה ככל שניתן, ואם יש צורך - להשמידו כליל, ולהביא את הקרב הצמוד לסיום מהיר ומוצלח.

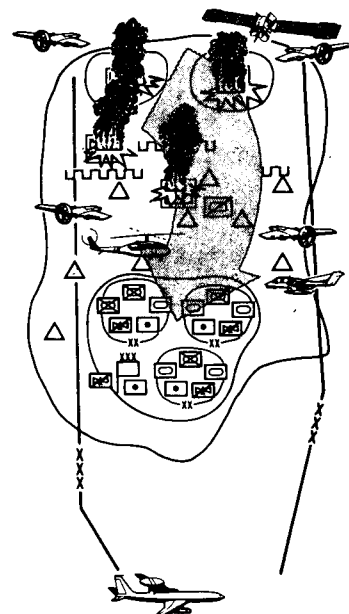
עוצבות חטיבתיות משולבות יתארגנו כצוותים, שאומנו לפעול בצוותא, ומסוגלים להיערך במהירות למשימה העומדת בפניהם, ולהסתגל לשינויים, לפי המצבים המשתנים.

הגנה

איכון/הכנה בעזרת חיישנים/מודיעין • קרקע • אוויר • חלל • עיבוד • בעזרת סיור • יכולת • יחידות	יצירת תנאים למבצעים מכריעים • בעזרת סיוע אשר ארוך • טווח בשליטת הקורפוס
מבצעים מכריעים עם כוחות מתמרנים • בשליטת הדיוויזיה • אש מסייעת	התארגנות • התפזר • טפל והצטייד

התקפה

תרשים מס' 5 - התארגנות

את היחידות המתמרנות מן העומס הנובע מיכולת תחזוקתית גבוהה, כדי שיוכלו לפתח את המהירות והזריזות הדרושות להן, ולהתרכז בלחימה. הדיוויזיות והגדודים ישמרו בידם חלק קטן מתחומי האחריות לתחזוקה הקרבית שמוטלת עליהם כיום. לגדודים תהיה יכולת מוגבלת של אספקת חירום, דחיפה וחילוץ. הדיוויזיה תהיה הגורם המשלב בין גדודי האספקה הקדמיים של החטיבות לבין אגדי התחזוקה של הקורפוס. התחזוקה תתרכז ברמת הקורפוס ובגדודי התחזוקה הקדמיים של העוצבות החטיבתיות המשולבות.

גדודי התחזוקה הקדמיים ומפקדי פיקוד התחזוקה של הקורפוס חייבים לעקוב אחר מהלך הקרב בזמן אמיתי ולצפות מראש את הצרכים העיקריים. הרחבת מערכת הפיקוד והשליטה הקיימת ואמצעי תקשורת מודרניים ישלבו את מרכזי התחזוקה הקיימים בצורה מלאה יותר במהלך הקרב. אף שניתן לצפות מראש את הצרכים ואפשר לדחוף קדימה תספוקת ושירותים, התספוק יעשה במועד ובמקום הרצויים ליחידות המסתייעות. תפקידים המרכזי של אנשי התחזוקה הוא לקיים את עוצמת הלחימה.

הקורפוס יהיה הציר המרכזי לשיגור תחזוקה קרבית. קבוצות סיוע רב-תפקודיות, "תפורות לפי מידה", יעניקו סיוע ישיר לגדודי התחזוקה הקדמיים וכן יסייעו ליחידות מתמרנות ללא משימה מוגדרת וליחידות מסייעות ברמת הקורפוס.

ברמת הדיוויזיה, אגד התחזוקה הדיוויזיוני יתאם את פעולות גדודי התחזוקה הקדמיים וקבוצות הסיוע מאגד התחזוקה של הקורפוס, כדי לתזמן ולשלב את הסיוע

יחידות התחזוקה יספקו ליחידות דלק, תחמושת ותספוקת אחרת. התחזוקה בשדה הקרב תתמקד בתיקון כלים שחולצו ובהחזרת כלים מושבתיים לעורף, לתיקונים יסודיים יותר. מובן מאליו שהאחראים על התחזוקה צריכים להיות מעודכנים במהלך הקרב, וכן בתכנון לקראת המבצע הבא (תרשים 5).

יחידות הסיור השונות ימשיכו במשימות האיכון שלהן, יאבטחו את הכוחות המתמרנים בשעת התספוק, ויתכוננו למבצע הבא.

המבצעים בשדות קרב צפופים פחות ופתוחים יותר יחייבו יוזמה וגמישות של החיילים שלנו, ובייחוד של המפקדים. המגמה ליתר ניידות - כשהיא משולבת באש ארוכת-טווח מתוחכמת ומדויקת יותר, תקשה על תזמון הפעילויות השונות ועל התיאום בין הכוחות הלוחמים. למעשה, התזמון וההרמוניה משמעם דברים שונים ברמות שונות. חרף הממד הנוסף הזה, הסיכונים מתקזזים בתגמולים פוטנציאליים גדולים יותר, בדמות יישוב סכסוכים מהיר יותר ובאבדות קטנות יותר לכוחותינו. החלופה היא להניח לאויב ליטול את היוזמה לידינו, ולקוות להצליח לקחת אותה בחזרה אי-פעם, לפני שהאויב משיג את יעדיו המבצעיים.

תפיסות חדשות בתחזוקה הקרבית

כשאנו מתבוננים במבצעים, שייערכו בשדה קרב פתוח יותר ומגובש פחות, ברור שהתפיסות הנהוגות כיום בנוגע לתחזוקה קרבית נראות מיושנות. התפיסות החדשות באשר לתחזוקה קרבית גורסות, שיש לשחרר

שהם מושיטים. חלק ממשימות התחזוקה המוטלות כיום על הדיוויזיה יועברו לאחריות הקורפוס, אבל מפקד אגד התחזוקה של הקורפוס יוכל לצפות מראש את הצרכים ולהושיט סיוע תחזוקתי ישירות לגדודי התחזוקה הקדמיים.

בכל עוצבה חטיבתית משולבת יהיה גדוד תחזוקה קדמי בעל יכולת משופרת. התספוק יעשה בשיטה של דחיפה ליחידות (היחידות המסייעות יביאו את התספוק ואת השירותים ליחידות המסתייעות), עד לרמה של מערכת נשק. מג"דים ומ"פים יהיו אחראים רק לאחזקה ברמת המפעיל או הצוות. מג"ד תחזוקה קדמי יהיה אחראי לתספוק היחידה ולאחזקה ישירה של העוצבה החטיבתית המשולבת. גדוד התחזוקה הקדמי יעזור באמצעי תחזוקה משולבים ויהיה מסוגל להוציא קדימה צוותים מנוסים ברמת היחידה והסיוע הישיר. צוותי

חימוש יאורגנו מחדש ויהיו ניידים יותר ומפוזרים במקומות ריכוז מעטים יותר, ויפעלו על פי רשימות מלאי מאושרות, כדי להבטיח אספקה טובה יותר של חלפים. המג"דים ישמרו בידם יכולת-חילוץ מסוימת, וכן אמצעים מסוימים לדחיפת כוח אדם, צורכי רפואה, מזון, תחמושת ודלק.

ככל שאנו חושבים על העתיד ועל לחימה בשדה קרב מגובש פחות, הולך ומתברר כי אחת הדרישות המרכזיות שתעמוד בפני האחראים על התחזוקה היא להשתלב בזירת הפיקוד והשליטה בזמן אמיתי. מפקד התחזוקה חייב לראות את הקרב ולקראו אותו מבעוד מועד כדי לחזות את צרכי הסיוע התחזוקתי ולהביא את האספקה הדרושה למקום שבו זקוקים לה היום, תוך כדי הכנות למבצעים של מחר. מערכת פיקוד ושליטה מודרנית תיתן בידי מפקד התחזוקה את המידע החיוני הדרוש כדי לסייע לכוונתו של המפקד המתמרן.

שינויים ארגוניים

אין ספק שהארגונים הקיימים כיום והדרכים שבהן אנו פועלים כיום מוצאים חן בעינינו כפי שהם. הם שירתו אותנו היטב, בייחוד כשהתבוננו בקרב הקווי הצמוד שהיה צפוי במרכז אירופה. אבל אם יש ברצוננו להתאים את הארגונים שלנו לעתיד, עלינו לבחון דרכים ליישם תפיסות חדשות יותר. אחת הדרכים היא להקים ארגון של "חלופה ברורה" לצורך בחינה ובדיקה, כדי שאפשר יהיה להשוותו לארגונים הקיימים. ארגון מבחן כזה צריך להיות שונה במידה כזו שיאפשר לקבוע אם אכן נוכל להשיג את מה שקבענו לעצמנו, או שמא יש צורך בשינויים נוספים.

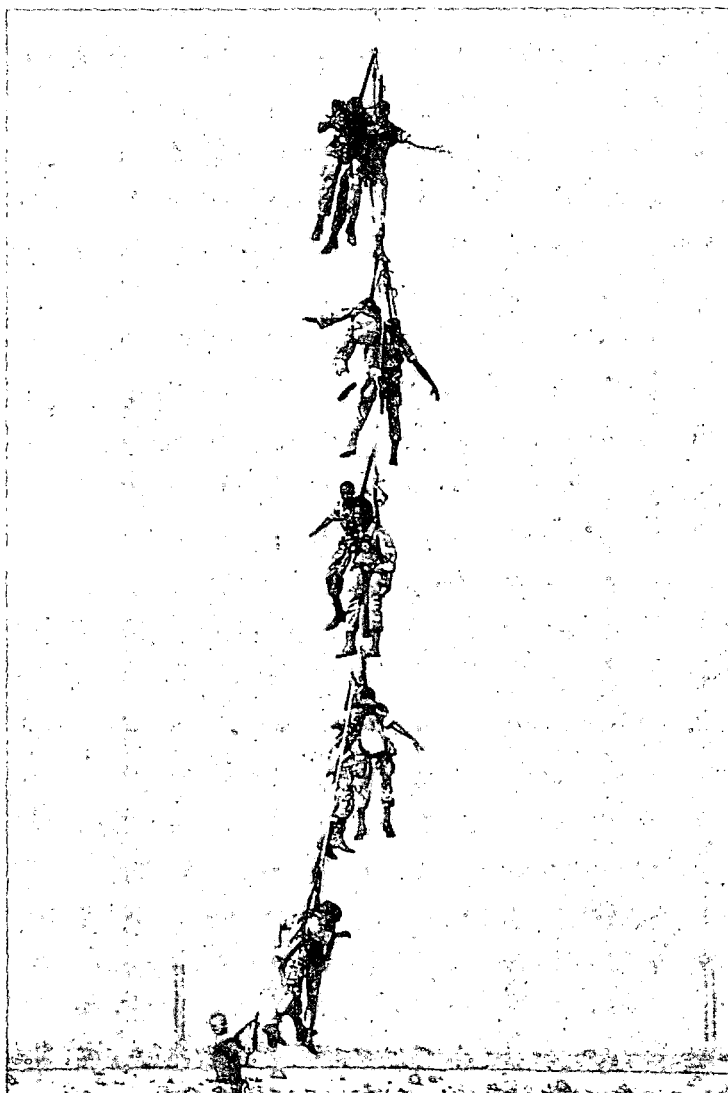
שדה הקרב הפתוח יותר מעניק יתרון לניידות, לזריזות, לגמישות וליצירה מהירה של עוצמה קרבית. תפיסות אלו מוליכות להקלת הנטל התחזוקתי מעל דרגים מסוימים, כדי שדרגים אלה יוכלו לנוע ביתר מהירות, בשעה שהאחריות התחזוקתית תרוכז ברמת הקורפוס והחטיבה. דומה שכדי לשפר את הניידות והזריזות ראוי לשקול הקטנת גדודים וחטיבות משולבות (במקום לארגן כוחות משימה מתוך האוגדה לכל מבצע בנפרד). אם אנו מאפשרים למפקד הקורפוס לרכז את עוצמת האש ארוכת הטווח שלו, משמע שצריך להקצות את האמצעים האלה לקורפוס, כך שתמיד אפשר יהיה להעמיד אותם לרשות האוגדות למשימות מוגדרות בלחימה קווית.

אין ספק, שבעקבות התפיסות החדשות צריך יהיה לבצע שינויי מבנה וניסויים בשטח כדי להיווכח שאכן הושגו שיפורים.

עיון מחדש בדוקטרינה ובאימונים

חלק מן השינויים האלה ישתקפו בעתיד הקרוב בפרסומים דוקטרינריים מרכזיים, ובייחוד ב"מדריך השדה" של כוחות היבשה של ארצות-הברית — FM 100-5 "מבצעים", אבן

ריינג'רס באימון גלישה ממסוק

האמריקני לקראת שדה הקרב העתידי, וכיצד מצפים ללחום, ולנצח בו. ההשקפות הללו נמצאות בתהליך של שיפור ושל ליטוש, ושום דבר אינו יצוק בבטון. מטרותו של המאמר לעורר חשיבה ודין. צבא ארצות-הברית אינו יכול להרשות לעצמו לעבור אל המאה ה-21, ולהסתפק בצמצום כוחות, או בעיון מחדש בתפיסות שהיטיבו לשרת אותנו בשנות השבעים והשמונים! העתיד צופן גדולות לבעלי החשיבה היצירתית ולמתכוננים היטב לקראתו. שדה הקרב העתידי יהיה פתוח לכל הזרועות ולכל הלוחמים. המפקדים והלוחמים הצעירים יעמדו על השינויים, ויתמודדו עם האתגרים, הניצבים בפני כוחות היבשה בשנות התשעים ומעבר להן.

הפינה של המדריכים למבצעים בצבא, ואחר-כך גם במדריכים אחרים (כגון FM 100-15, "מבצעים ברמת הקורפוס", ו-FM 71-100, "מבצעים ברמת הדיוויזיה והחטיבה המשוריינות והממוכנות"). המדריך FM 100-5 נמצא כרגע בעריכה מחדש במכללה לפיקוד ולמטה בפורט לונגוורת, קנזס. המהדורה הנוכחית של המדריך עדיין שימושית ורלוונטית מאוד, אך יש הכרח לערוך אותה מחדש על-מנת שתעסוק בהיבטים חדשים של שדה קרב פתוח יותר, ותשים דגשים חדשים על משימתם של כוחות היבשה, בכיוון של הפעלת העוצמה ביבשה בזירות מרוחקות, ועל לחימה כחלק מכוח משולב. נוכח העריכה מחדש של FM 100-5, צריך לפנות עתה לעדכון המדריכים העיקריים ברמה הטקטית. הקורפוס והדיוויזיות יפעלו אחרת, והדוקטרינה שלנו צריכה לשקף את השינויים הללו. המשימה העיקרית תהיה לשמר את הדברים שהם בעלי ערך כיום ולשלב בעבודה שלנו חשיבה פתוחה יותר.

האימונים צריכים להקיף את המרכיבים הבסיסיים של לוחמה קווית ולא קווית (תמרון) כאחד, בשדה קרב מגובש פחות ופתוח יותר. המפקדים חייבים לראות את שדה הקרב ולמקד את עוצמת הלחימה במגמה לנצח, ולהבין את ההבדל בין נטילת סיכון להימור. חשיבות הבנתם של מפקדים כפופים את כוונת המפקד תלך ותגדל וכן יגבר הצורך בקבלת פקודות משימה. אנו חייבים לטפח יוזמה בקרב המפקדים שלנו, כדי שיהיו מסוגלים להתמודד עם הבלתי צפוי הממתין להם בשדות הקרב של העתיד.

חשוב להבין כי קרב האוויר-יבשה העתידי מהווה התפתחות, ולא מהפכה, בחשיבה הצבאית האמריקנית. הדברים נכונים שבעתיים ברמת היחידות הטקטיות, שבה יצפו מן היחידות, לאחר שנכנסו לקרב, להילחם ולנצח, תוך שימוש בטקטיקות העולות בקנה אחד עם דוקטרינת קרב האוויר-יבשה הנוכחית, אולם על רקע נייך יותר.

שדה הקרב העתידי יהיה צפוף פחות, מגובש פחות, ויהיו בו הזדמנויות וסיכונים גדולים יותר; לוחמת התנועה תעניק את ההזדמנויות הרבות ביותר להצלחה. אף שאין ספק כי ייווצרו נסיבות שבהן נאלץ להילחם לחימה קווית, הרי שיחידות טקטיות שאומנו, אורגנו וצוידו ללוחמה לא-קווית, יוכלו להסב את עצמן ללחימה בשדה קרב קווי ביתר קלות מאשר יכול כוח שאומן ללוחמה קווית לסגל עצמו לשדה הקרב הנייד מאוד והלא-קווי. ולבסוף, הכוחות אשר ישליכו את יתבם על טכנולוגיה ישיגו יתרון ניכר על יריבים-בכוח. השלכותיה של הטכנולוגיה על שדה הקרב נצפו מראש זמן רב לפני המאורעות הסוערים של השנה האחרונה, וחייבים להמשיך ולהתמקד ביתרונות, שיש לצבא ארצות-הברית בתחום הזה, ולהמשיך במודרניזציה של המערכת, שתשפר משמעותית את יכולתן של היחידות הטקטיות האמריקניות.

אלה הן ההשקפות ההולכות ומתגבשות בצבא

ז"נ HMMWV חמוש במקלע כבד

שריונית בריטית וזרייר

